

3 velika krdela, kojih dva je po železnici iz Hermanlija in Adrianopelna dobil. S temi je sklenol še enkrat vojno srečo zoper Ruse poskusiti na priličnem mestu. Ko so Rusi v Maričino dolino začeli prodirati, se je pred njimi vedno pomikal nazaj in poido vse vasi in mesta požigal, bolgarske prebivalce umarjal, turške pa, deco ženske in staree, odpošiljal naprej proti Adrianopelnu. Ljudje so neizmerno trpeli strahu, glada in mraza. Rusi pa so povsod našli vse zapuščeno, požgano in razdjano. Bazarčik so zaseli 14. januarja in 15. jan. že par ur pred Filipopelnom zadeli na Turke. Prišel se je na obojem pobrezju Marice strahovit boj. Ruski vojaki so v naglici večkrat prekoračili Marico, kakor je ravno treba bilo; vojaki so do ram bili mokri od srežne vode, ali izstopivši iz nje so kakor silni medvedovje napali Turke; proti večeru je bila turška vojska na dvoje razklana: Fuad-paša je ukrenol proti južni strani od Filipopelna v planine pri Dermederu, Sulejman-paša pa ravno tako v Stanimak. Nekaj Turkov je še ostalo v Filipopelnu, da bi v noči lepo mesto užgali. Vendar tega niso utegnili več. Tisoč ruskih prostovoljcev je po noči vdrlo v mesto, kar je Turke tako prestrašilo, da so na drugi strani iz mesta hipoma pete odnesli, slavni Gurko pa in jegovi junaki so 16. jan. obhajali slavni vhod v Filipopel in se Bogu v stolni cerkvi pravoslavnega bolgarskega škofa zahvalili. Gurko je sprva mislil, da bodo Turki pred njim dalje naprej bežali. Toda kmalu se je prepričal, da stoji 40.000 Turkov od Dermedera do Stanimaka poprečkom nastavljenih in se pripravlja na boj. To je bila največja nesreča za Turke. Kajti Gurko je 16. jan. Turke celi den samo na videž z streljanjem motil, v noči dobil pomoči od generala Korzova, ki je Balkan prekoračil skozi Trojansko sotesko. Dne 17. jan. je imel Gurko zbranih 53.000 pešakov, 7000 konjenikov in 350 kanonov. Boj se je začel. Turki so bili prvi. Z veliko silo so se Turki večkrat zavalili sedaj na levo, sedaj na desno, naposled na sredino, da bi Ruse prevrgli in v Marico potisnoli. Kakor obupne vokulje, ki iščejo svoje mladiče ubraniti, tako so se zaganjale turške čete proti gostim ruskim bajonetom; cele vrste se obležale mrtve pod ruskimi krogliami in zopet nove so se čez mrličje zakadile v Rusa, ali vse je bilo zastonj. Ruski bataljoni so stali, kakor stene. Ko je Gurko zapazil, da so Turki že silno spehani, je dal znamenje! Občni ruski naskok se je začel. Kanoni utihnejo, bataljoni se hipoma sklenejo v naskokna krdela, gromoviti hurrá-klic zadoni in kakor velikanske železne kače švignejo bliskama iz doline proti višavam. Temu strašnemu napadu se ne ubrani nič, cele kompanije in bataljoni turške vojske so v par trenutkih prevrženi, pomandrani, pobiti, kar jih ni vlovljenih ali v pobeg ugnanih: 4000 Turkov obleži mrtvih ali ranjenih, 9500 je vjetih in 78 kanonov zaplenjenih. Fuad-paša je z razbitimi ostanki bežal v planine in še zgubil 11 kanonov, Sulejman-paša pa je

mahnil proti Haskioj, da še vsaj nekaj reši in spravi v Adrianopel. Vendar to upanje mu je prazno. Prvič je Gurko precej drugi den naglo za njim pritiskal in mu vzel še 40 kanonov; vojaki, kateri so ove kanone imeli braniti, so bili tako izdelani in upešani, da so se takoj Rusom udali. Drugič pa je od Šipkinega klanca general Radecki že bil prišel v Hermanli in je slavni Skobeljev zvedel za namero Sulejmanovo. Takoj odpošlje generala Panjutina. Ta hiti Sulejmanu nasproti, mu vzame vse vozove, 20.000, in ga zapodi v planine za Fuad-pašem. Tako je bila slednja velika turška vojska tepena, razbita in skoro popolnem uničena. Od 40.000 mož je samo kakih 12.000 prišlo črez planine do Egejskega morja. Vozovi in 129 kanonov je bilo zgubljenih. To je bil zadnji veliki ruski udarec, ki je zlomil turško silo v Evropi in slovanske brate rešil mohamedanskega jarma!

Smešničar 13. Mir, kakoršen bi bil turko-ljubnim Magjarom všeč: 1. Rus se ima opravičiti in za odpušcanje prositi v Pešti, zakaj je proti volji Magjarov vojsko pričel z Turkom in tega celó premagal; 2. Vojno odškodnino, ktero plača Turk (1410 milijonov), dobijo Magjari, isto tako tudi vse dežele, kar jih je Rus osvobodil; 3. Turčija in Rusija postanete podružnici Magjar-orzsaga in temu plačujete toliko davka, kolikor ga Magjari potrebujejo; 4. Zemljevid se prenaredi tako, da se na njem vidi samo Magjarsko. 5. Kjkoli se prikaže kak Magjar, se ga mora vse ogibati in se mu ponižno odkrivati; 6. Kdor ne zna magjarski, ni človek. „Brencelj.“

Razne stvari.

(Na vinorejski šoli) pri Mariboru bo II. razkazivanje 30. marca, $\frac{1}{2}$ 3. uri popoldne. Kazalo se bo, kako se imajo novi vinogradi zasajati, kake mlada drevesca v drevesnicah nasajati in obrezavati. Koristnim razkazivanjem je želeti obilne udeležitvo.

(Živinozdraviško službo) z 300 fl. letne plače je do 10. maja razpisal okrajni zastop ptujski.

(Za družbo duhovnikov) so vplačali čč. gg. Kos 11 gl., Altman 11 gl., Prešern 21 gl., Šlander Ant. 12 gl. (vsi ustn. dopl.), Lendovšek 11 gl., Iuvančič 1 gl. (letu.), Terstenjak Jak. 5 gl. (letu.).

(Spremembe v Lavantinski škofiji.) Prestavljena sta čč. gg. kaplana: Vinc. Bauman k sv. Jakobu v sl. gor. in Fr. Ferk k sv. Urbanu v slov. gor.

Dražbe III. 3. aprila Jakob Grobelnik v Lopati 1380 fl.; 5. aprila Franc Koren v Polani 2455 fl., Franc Falež v Slivnici 10.942 fl., Tomaž Reč v Oberhaagu 5905 fl.

Loterijske številke:

V Trstu 9. marca 1878: 44, 33, 17, 35, 51.
V Lincu " " 55, 51, 2, 79, 35.

Prihodnje srečkanje: 6. aprila 1878.